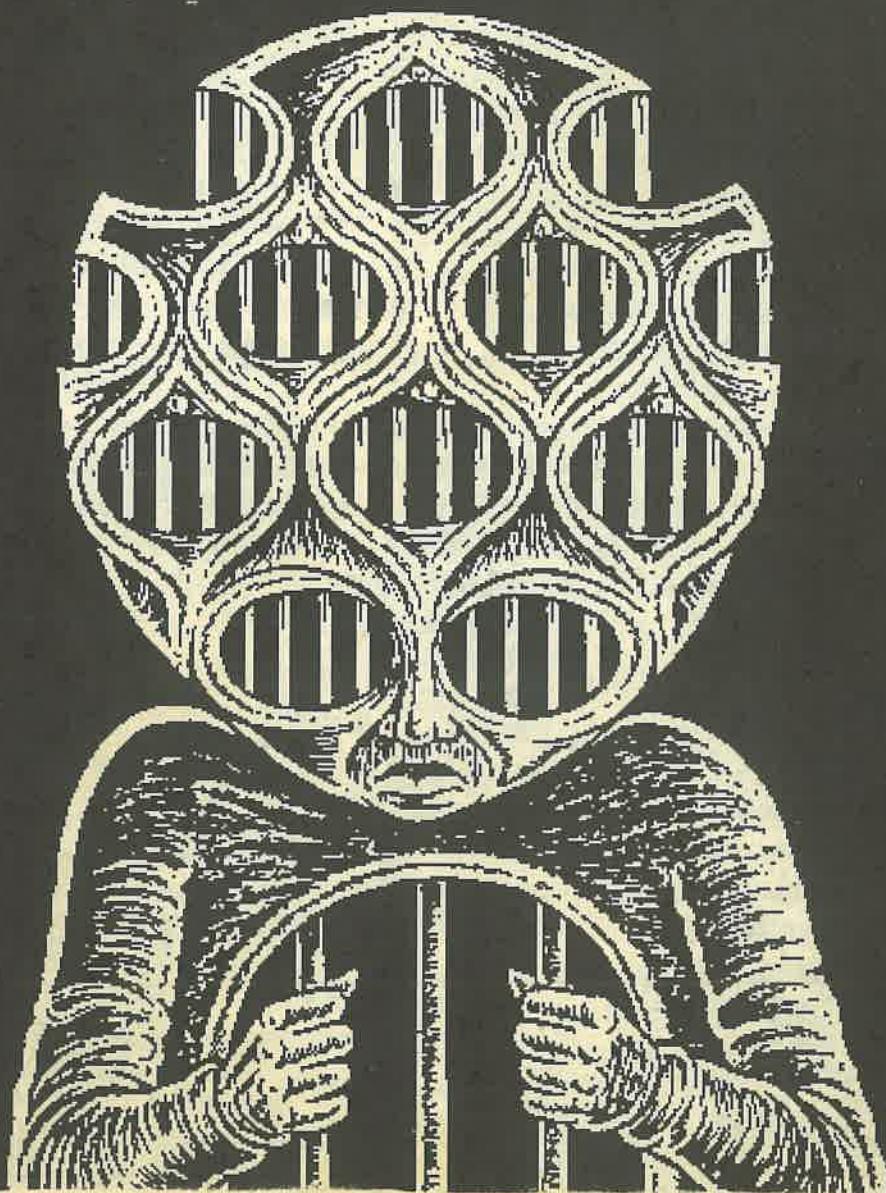

ΠΑΡΟΞΥΣΜΟΣ

Καλοκαίρι 2001

ΠΑΡΟΞΥΣΜΟΣ: απότομη και οξεία χειροτέρευψη

κάποιας νοσηρής κατάστασης.

Ο παροξυσμός αποτελεί μια έντυπη μορφή επικοινωνίας που όμως σε καρισμένη περίπτωση δεν μπορεί να αντικαταστάσει την καθημερινή και ουσιώδη επικοινωνία. Δεν σύβεται πνευματικές ιδιοκτησίες και δεν αποσκοπεί στην δημιουργία μιαν εύφλεκτων χάρτινων οδοφραγμάτων (ας αφήσουμε τους καλλιτέχνες να το κάνουν αυτό). Τα κείμενα δεν δέλουνε να είναι μια σειρά λέξεις που απλά γράφονται και μετά ξεχνιώνται.

Τέλος επιλέξαμε να διανέμεται χωρίς αντίτη, ο μιας και άλη πλέον στη ζωή μας έχουν γίνει εμπορεύσιμα προϊόντη. Σειράς αποτελούμενης παροξυσμού είναι:

- να υποδουλώνεται κάθε σκέψη στην κινητούχη μαζική αντίληψη
- να κυνηγάς υποκατάστατα ευτυχίας και ευρυπιότητας
- να κτίζεις το μέλλον σου ποδοπόδην στο παρόν και ξεχνώντας το παρελθόν.
- να εγκλωβίζεσαι από τους αμετακίνητους τοίχους της πλειωφφίας και της κανονικότητας.
- να σε προσπλυτίζουν σε δρποκευτικό σχόγμα, να σε διδάσκουν ψέματα,
- να μαθαίνουν να υπακούς και να τελευλώνεις ώσπου
- να καταντήσεις ένα ανδρέικελο
- να βλέπεις γερμένους σε πεζούλια, σκοτεινές φίγουρες
- να χάνονται μες στις ακιές, πρόσωπα οι απογγίνωσκοι ήλιοι από μπαλκονόπορτες σπιτιών
- να πληρώνεις πολύ ακριβά για την μεταξιά σου
- να κυνηγάς τη δόξα, την εξουσία, την ποροτεγικότητα, την επιτυχία, το αποδεκτό
- να μετατρέπεται το υποκειμενικό σε αντικειμενικό δυνητισμό πάντα με την ίδικη της εποχής
- να αφήνεις τους πανανδρώπους την πόλη πατάνε και στην συνέχεια να τοιφέρεσαι σαν ζόμπη
- να ισοπεδώνεται κάθε διαφορετικότητα, να μετατρέπεται ένας επίπεδος κόσμος από την πατέρα σε μητέριφορά, τις μαζικές φοβίες, της προκαταθύμησης, της Μ.Ε., την προπαγάνδα και την κοινή λογική..

Η ΑΝΑΙΣΧΥΝΤΙΑ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ....

Το σκηνικό μεταφέρεται λίγο έζω από το Αγρίνιο, στο χωριό Καινούριο της Αιτωλ/νίας, στην εκκλησία του Αγίου Δημητρίου. Εκεί σε ένα κεντρικό σημείο του χωριού, υπάρχει μια εκκλησία και εκεί όπου συνήθως υπάρχουν θρησκευτικού περιεχομένου παραστάσεις, υπάρχει η αναπαράσταση του παραπάνω αγίου ο οποίος σκοτώνει μια γυναίκα.

Η γυναίκα αυτή υποδηλώνει όλους τους άπιστους και αλλόθρησκους αυτού του κόσμου και η μεγαλειότητα αυτού σκοτώνει όποιον παρεκκλίνει από αυτά που διδάσκει. Για άλλη μια φορά η εκκλησία μας δείχνει το φασιστικό της πρόσωπο όπου απ'τη μια διακρηύσσει την αγάπη και την

ισότητα προς τους συνανθρώπους σου και από την άλλη το μίσος για όσους δεν πιστεύουν στην ορθοδοξία.

Πέρα από εκεί η εκκλησία αφίνει και τα ρατσιστικά της υπονοούμενα αφού διαλέγει ως εκπρόσωπο όλων των άπιστων την φιγούρα μιας «όμορφης» και γυμνής γυναίκας. Πράγμα που μπορεί πολύ εύκολα, για κάποιον που το βλέπει πρώτη φορά, να συγκεκριμενοποιηθεί στο πρόσωπο της γυναίκας, δηλαδή στην κατωτερότητα της.

Ενώ είναι ένα θέαμα που σε εξοργίζει πραγματικά, η εκκλησία κατάφερε να φιμώσει κάθε φωνή διαμαρτυρίας, υποστηρίζοντάς ότι αφορά μόνο τους άπιστους και τους αλλόθρησκους.

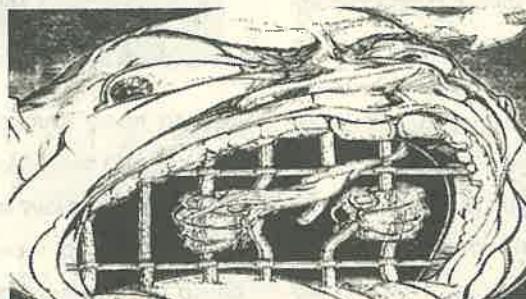

ΟΙ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ ΤΟΥ ΑΥΡΙΟ

Πριν από 10 χρόνια το κράτος και τα αφεντικά, για να πρωθήσουν τα αναδιαρθωτικά σχέδια τους θέσπισαν το λεγόμενο νομοσχέδιο για την προστασία της κοινωνίας από το οργανωμένο έγκλημα (βλέπε τρομονόμο).

Τότε η απουσία κοινωνικής συναίνεσης, οι συγκρούσεις ανάμεσα στα διάφορα μπλοκ εξουσίας και η αντίσταση που αναπτύχθηκε από ένα μεγάλο κομμάτι εκμεταλλευμένων τους ανάγκασε να το αποσύρουν.

Σήμερα, προς άκραπτη ικανοποίηση των βορειοαμερικανικών αφεντικών τους, που δεν παρέλειψαν να εκφράσουν την ευαρέσκεια τους στην επίσια έκθεση του Σέπτη Ντιπάρτμεντ για τη χώρα μας, θεωρούν ότι οι αντικειμενικές συνθήκες (εξαχρείσωση, γενικευμένη π

χειραγώγηση, παθητικοποίηση και άμβλυνση των κοινωνικών αντιστάσεων) καθιστούν ώριμη όχι απλώς πην επαναφορά του αλλά και τον εμπλουτισμό του με Οργουελκής έμπνευσης διστάξεις: έλεγχος και εξέταση γενετικού υλικού (D.N.A.) ολοσχερής κατάργησης του απόρρητου της αλληλογραφίας και παρακολούθησης όλων των τηλεφωνικών συνδιαλέξεων αυτών που θα χαρακτηρίζονται κάθε φορά ως ύποπτοι, εισαγωγή της ναζιστικής αρχής της συλλογικής ευθύνης, κατάργηση των ενόρκων και δικαστήρια αποτελούμενα εξ ολοκλήρου από τακτικούς δικαστές για σίγουρη επιβολή εξοντωτικών ποινών και διείσδυση ασφαλτών στο εσωτερικό ομάδων και οργανώσεων με σκοπό να δράσουν προβοκατόρικα. Παράλληλα πριμοδοτούν το χαφεδισμό, υποσχόμενοι να

καταθέσουν μεγάλα ποσά σε τράπεζες του εξωτερικού και αμέριστη προστασία σε όσους δεκτούν να καταδώσουν τους συντρόφους τους, εξασφαλίζοντας την ανωνυμία τους.

Το κράτος θέλοντας να επιβάλει τα εγκληματικά και αντιανθρώπινα σχέδια του, αποσπώντας την ευρύτερη δυνατή συναίνεση, συνεπικουρούμενο απ' τα Μ.Μ.Ε., επιδιώκει να πείσει την κοινωνία ότι τα συμφέροντα της ταυτίζονται με τα δικά του και συνεπώς η "τρομοκρατία" είναι ο κοινός εχθρός. Το κράτος όμως είναι πάνω, έξω και ενάντια στην κοινωνία. Φυσικά με τον όρο "τρομοκρατία" χαρακτηρίζουν οι ιδήοι τε ζεφεύγει από τα θεσμούμενα απ' αυτούς όρια της αστικής νομιμότητας, επιχειρώντας τη συκοφάντηση

και εγκληματοποίηση των αγωνιζόμενων ανθρώπων και των ριζοσπαστικών κοινωνικών κομματιών που αντιστέκονται στην καπιταλιστική Βαρβαρότητα, και τον εγκλωβισμό τους σε πλαστά διλήμματα "περί νόμιμου και παράνομου κοινωνικού-ταξικού αγώνα". Στοχεύουν στην αποτροπή κάθε ιδέας και πρακτικής αντίστασης στην παγκοσμιοποιημένη κυριαρχία τους και στην επιβολή ολοκληρωτικού έλεγχου πάνω στην κοινωνία για να μπορούν απρόσκοπτα να καταστέλλουν, να βασανίζουν και να δολοφονούν με τις έξυπνες βόμβες τους μαλάνοντας με τη βρωμερή ύπαρξη τους κάθε σημείο αυτού του πλανήτη.

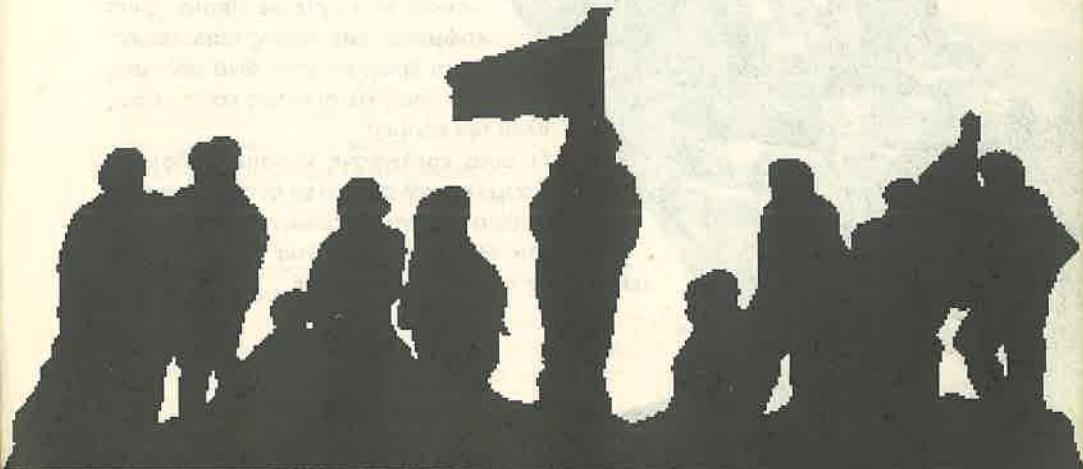
ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ
ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΜΟΝΟΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ

Το Σάββατο 12 Μάη πραγματοποιήθηκε στο Αγρίνιο, συγκέντρωση και πορεία ενάντια στον τρομονόμο με την συμμετοχή δεκάδων αναρχικών από την Πάτρα και το Αγρίνιο.

Η συγκέντρωση καλέστηκε και οργανώθηκε από την "**ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ENANTIA STON TROMONOMO KAI THN KRATIKH TROMOKRATIA**" (συμμετείχαν και αριστερές οργανώσεις).

Το Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Αγρινίου διαφοροποιούμενο πλήρως από λογικές, αντιλήψεις και πρακτικές για τον κοινωνικό αγώνα που εκφράστηκαν από την πρωτοβουλία, όπως το να προσκληθούν να μιλήσουν εκπρόσωποι φορέων και της δημοτικής αρχής, να προπαγανδιστεί η πορεία από τα τοπικά Μ.Μ.Ε κ.α., αποφάσισε να πάρει μέρος στην πορεία με τους δικούς του όρους, κείμενο που μοιράστηκε στην συγκέντρωση και κατά την διάρκεια της πορείας και πανώ που έγραφε: "**ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΣ ΟΙ ΜΟΝΟΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ**".

Οι αναρχικοί έκαναν αισθητή την παρουσία τους (αλήθεια τα μέλη των αριστερών οργανώσεων που ήταν;) και ανέδειξαν για μια ακόμη φορά την δυναμική τους με λόγο και συνθήματα που δεν εξαντλούνταν στην αντίσταση κατά του τρομονόμου αλλά είχαν συνολικά κοινωνικοαπελευθερωτικά προτάγματα για την ανατροπή της παγκοσμιοποιημένης κυριαρχίας του κράτους και των αφεντικών.

Το ποδόσφαιρο έπαιζε ανέκαθεν ένα μεγάλο παιχνίδι στις πλάτες φτωχών, μικροαστών, φοιτητών, φρικιών, οπαδών και χουλιγκάνων.

Μετά από μια πιεστική, αγχωτική και κουραστική εβδομάδα δουλειάς ή σχολείου έρχεται η μέρα όπου οι μαθητές, μικροαστοί, εργάτες καταπιεσμένοι από την καθημερινή ρουτίνα λυτρώνονται.

Θα ξεχάσουν τότε τα πραγματικά τους προβλήματα. Την καταπίεση των αφεντικών, τις πολλές ώρες εργασίας με τα χαμπλά μεροκάματα, την καταπίεση και των αυταρχισμό των καθηγητών, τις δήθεν εκπυρσοκροτίσεις μπάτσων, τις δολοφονίες μεταναστών στα σύνορα και όχι μόνο. Θα ξεχάσουν τη μπατσοκρατία και τον έλεγχο που όλο και πιο πολύ στριμώχνει στη γωνία της απάθειας και της μιζέριας.

Ο κάθε εργάτης ή μαθητής θα αντικρίσει στο πρόσωπο του αντιπάλου, τον καθημερινό Βασανιστή, καταπιεστή. Θα βρίσουν, θα εκτονωθούν και θα βγάλουν τον δήθεν τσαμπουκά τους ανάμεσα στο απρόσωπο πλήθος.

Όλος αυτός ο φίλαθλος κόσμος βλέπει αυτό το κερδοσκοπικό άθλημα (που δεν είναι το μόνο) σαν μια βαλβίδα εκτόνωσης από την καθημερινή καταπίεση των

καθημερινών προβλημάτων που όλο και πολλαπλασιάζονται. Αυτά τα προβλήματα οι εξουσιαστές τα έχουν καταλάβει και τα εκμεταλλεύονται, με ζωντανές συνδέσεις όπου πλημμυρίζουν από διαφυμιστικά πανηγύρια που μόνο σκοπό έχουν να αποφέρουν κέρδο σε πρόεδρους, αφεντικά, πολιτικούς και ταυτόχρονα βάζουν αυτούς που παρακολουθούν στο χορό της κατανάλωσης.

Αν υποψίαστοι ποδοσφαιρόφιλοι (και όχι μόνο) φίλαθλοι, χουλιγκάνοι ξυπνήστε. Μη χαλάτε άσκοπα ενέργεια. Με τα παιδιά της εντίπαλης ομάδας, που και αυτοί έχουν φαει το ίδιο παραμύθι, δεν έχετε να χωρίσετε τίποτα. Ούτε χρώματα, ούτε πόλεις ούτε χώρες.

Όλα τα χρώματα είναι δικά μας, μας ανήκουν όπως και οι πόλεις και οι χώρες όλου του κόσμου.

Γ' αυτό χούλιγκανς χρησιμοποιήστε τα πολύχρωμα κασκόλ σας για να φτιάξετε κρεμάλες στα κεφάλια των καθημερινών δυναστών και διοχετεύστε την ενέργεια ενάντια στο τοίχο του εκτρώματος που ονομάζεται πόλη.

Αγρίνιο, Πέμπτη 17 Μάη και στο κέντρο της πόλης (συγκεκριμένα στην παλιά λαχαναγορά) πραγματοποιείται εκδήλωση - συναυλία για τον τρομονόμο από το αυτοδιαχειρίζόμενο στέκι και ενώ η εκδήλωση πλησιάζει στο τέλος της κάνει την εμφάνιση του ο αντιδήμαρχος της πόλης, ο οποίος είναι ένας από τους μεγαλοεργολάβους της πόλης και κουμανταδόρος στην πολεοδομία του Αγρινίου και φυσικά ένας από τους υπεύθυνους για την κατάντια της πόλης μας τα τελευταία χρόνια την οποία έχουν κάνει ακόμα μια τοιμεντούπολη, καμαρώνει βλέποντας το όνομα του να έχει την πρώτη θέση σε κάθε καινούργιο χρωματιστό έκτρωμα από τοιμέντο.

Η εμφάνιση του στην εκδήλωση μόνο τυχαία δεν ήταν (είχαν προηγηθεί πολλές εκδηλώσεις πριν και χωρίς να πάρει άδεια κανένας και από κανέναν) ήρθε στην συγκεκριμένη εκδήλωση για τον τρομονόμο βλέποντας και φοβούμενος για ένα θέμα όπου παίρνει τεράστιες διαστάσεις στην πόλη (εκδηλώσεις, πορείες).

Ο προκλητικός λόγος και οι απειλές του ότι θα φέρει την αστυνομία να σταματήσει την εκδήλωση επιβεβαίωσαν ότι ο τρομονόμος δεν έχει καμία σημασία το αν θα ψηφίστε ή όχι το θέμα είναι ότι ο τρομονόμος είναι εδώ και τρομοκρατεί προσπαθώντας να φιμώσει κάθε αντιστεκόμεν φωνή που κάποιοι τις έχουν δώσει το όνομα του τρομοκράτη, ο τρομονόμος έχει εισβάλει για τα καλά στη ζωή μας και αυτό το βλέπουμε καθημερινά.

Ας γυρίσουμε όμως στο γεγονός όπου ο αντιδήμαρχος με τις απειλές και τις ασυναρποτίες έχει εξαγρίωση τον κόσμο που βρίσκεται στο χώρο, και χωρίς να το καταλάβει γύρω του υπάρχει ένας ανθρώπινος κλοιός ζητώντας από τον "κύριο" αντιδήμαρχο να δοθούν εξηγήσεις για την συμπεριφορά και την στάση του προς την συγκεκριμένη εκδήλωση, καταλαβαίνοντας ότι το κλίμα δεν τον κρατούσε άλλο τράπηκε σε φυγή η οποία μόνο ανενόχλητη δεν ήταν αφού ως έξω τον ακολουθούσε κόσμος φτάνοντας σε σημείο ακόμα και τα ντυτζέι.

Τελικά τις τους έχει πειράξει με το χώρο, ότι ένας χώρος που εδώ και 10 χρόνια είναι εγκαταλειμμένος και γκρεμίζεται σιγά - σιγά να έχει πάρει ζωή τα τελευταία 2 χρόνια με διάφορες εκδηλώσεις, συναυλίες, πάρτι κ.α. όπου γίνονται στο χώρο από διάφορες ομάδες και άτομα. Η μήπως τρομοκρατημένη από την διαρκώς χρήση από διάφορο κόσμο και διάφορες εκδηλώσεις με πολιτικό χαρακτήρα και όχι μόνο, αντιστεκόμενοι στο πελεμοκάππολο σύστημα τους φοβούμενοι ότι η λαχαναγορά πάρνει κάποιο άλλο χαρακτήρα που θα τους δυσκολεύει στο έργο της καταστροφικής ανάπλασης [που εδώ και κάποια χρόνια έχει κάνει το Αγρίνιο μια άμορφη μάζα από μπετόν] μιας και τελειώνει και το πάρκινκ δίπλα από τη λαχαναγορά πρέπει να αξιοποιηθεί και αυτός ο χώρος για την ανάπλαση της πόλης μια ανάπλαση που μόνο εκμεταλλεύση, καταστροφή, εμπορευματοποίηση, κέρδος [για κάποιους], έχει για να φιγουράρει στην βιτρίνα του πολιτισμού τους.

Το αστείο της όλης υπόθεσης είναι ότι οι ίδιοι μας πρότειναν τον συγκεκριμένο χώρο για της εκδηλώσεις μας νομίζοντας ότι θα μας ξεφορτωθούν και θα μας περιθωριοποιήσουν σε ένα πολύ εγκαταλειμμένο χώρο.

Δύο μέρες αργότερα ο αντιδήμαρχος εν ονόματι Κωτσαρέλης έβαλε λουκέτο στη λαχαναγορά νομίζοντας ότι έβαλε τέλος στην υπόθεση.

Είναι γελασμένος αν νομίζει ότι με ένα λουκέτο μπορεί να κλείσει τα στόματα κάθε αντιστεκόμενου που πολεμάει για να πάρει πίσω αυτά που του ανήκουν. Θα μας βρει και θα μας βρίσκει πάντα μπροστά του κάθε στιγμή, μιας και δεν είμαστε διατεθειμένοι να ζητάμε άδεια για αυτά που μας ανήκουν.

Καμία συνδιαλλαγή για ότι μας ανήκει.

Να επανοικειοποιηθούμε τους χώρους της πόλης μας.

Να πάρουμε τις ζωές στα χέρια μας.

ΕΝΑ ΚΛΟΥΒΙ ΠΗΓΕ ΝΑ ΨΑΞΕΙ ΕΝΑ ΠΟΥΛΙ

.....συνέχιζε να κοιτάζει έξω από το παράθυρο του διαμερίσματος της και αναρωτιόνταν για όλα....

Από το σημείο που ήταν μπορούσε άνετα να αντικρίσει ένα μέρος από το έκτρωμα που ονομάζονταν πόλη.

Δεν ήταν δύσκολο να καταλάβει ότι αυτό που έβλεπε ήταν μια μετάλλαξη που προερχόταν από την σύντηξη τσιμέντου, γυαλιού, σιδερου, κατανάλωσης, ματαιοδοξίας, δυστηχίας, κενότητας ρυπογόνων αερίων,

παράνοια, αλλοτρίωση και ψυχοσυναισθηματικού εξαναγκασμού.

Ξαφνικά την σιωπή του δωματίου την σπάει μια ψηφιακή μελωδία. Ήταν ένα μόνυμα στο κινητό της:

“ΕΛΛΑ ΡΕ ΠΩΣ ΠΑΕΙ; ΘΑ ΒΡΕΘΟΥΜΕ; ΑΝ ΝΑΙ ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΟΤΕ;”

Τότε με ανέκφραστο βλέμμα αρχίζει να πληκτρολογεί την απάντηση στο που έλαβε:

“ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΩ ΕΧΩ ΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΑ ΔΕΥΤΕΡΑ”

.....συνέχιζε να κοιτάζει έξω... Η πόλη ήταν ακόμια εκεί. Όπως και η απελπισία

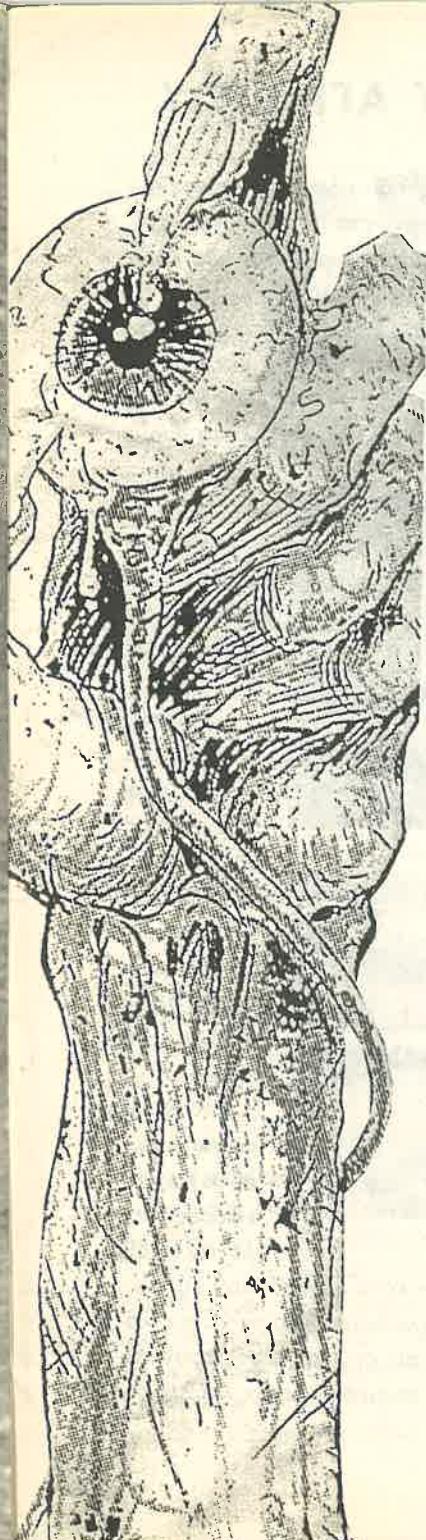
της. Θυμόθυκε ένα σύνθημα που είχε δει παλιά γραμμένο με μαύρο σπρέι στον τοίχο μιας πολυκατοικίας **ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ ΛΑΚΚΟ, ΜΑ ΚΑΠΟΙΟΙ ΑΠΟ ΜΑΣ ΚΟΙΤΑΖΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ.**

Μα σ' αυτή την πόλη δεν μπορούσε να τα δείς. Ήταν σαν να μην υπάρχουν.

Μια πόλη αποκομμένη από το υπόλοιπο σύμπαν. Σκέφτηκε ότι αυτή η πόλη έμοιαζε μ' ένα γκρίζο θορυβώδες μα καλοφτιαγμένο ξυνηπήρι κάθε μέρα έκανε τις ίδιες προβλέψιμες κινήσεις. Ένας μηχανισμός με κα λολαδωμένα γρανάζια. Όταν κάποιο γρανάζι φθείρονταν απλά απομακρύνονταν για να αντικατασταθεί από κάποιο άλλο.

Το κοινωνικό σύστημα της πόλης έμοιαζε μ'ένα άγριο θηρίο με ισχυρό ανοσοποιητικό σύστημα. Μπορούσε να εξουδετερώσει κάθε επικίνδυνο για την υγεία του ίδι είτε αποβάλλοντας τον, είτε αφομοίωντας τον αναπτύσσοντας ταυτόχρονα ισχυρότερα αντισώματα.

Απομακρύνθηκε από το παράθυρο... μα συνέχισε να αναρωτιέται πήρε ένα μπουκάλι ουίσκι, ένα ποτήρι και άρχισε να πίνει. Στην συνέχεια έβαλε ένα δίσκο στο πικ-απ από ένα αγαπημένο της παλιό συγκρότημα συνέχισε να πίνει... Σκέφτηκε πόσο αρνητικά θα την σκολιάζαν οι δύθεν φίλοι της αν την έβλεπαν αυτή τη στιγμή. Θα θεωρούσαν την πράξη της εντελώς ακατανόητη. Εξάλου ποιος κάθεται Σάββατο βράδυ σπίτι, πίνοντας και ακούγοντας ξεχασμένα 80's συγκροτήματα. Η μοναξιά δεν είναι ωραίο πράγμα. Γι' αυτό όλοι επιδίωκαν να περιστοιχίζοντας

Προσοχή!!! Ο μεγάλος αδελφός μας βλέπει. Όχι πλέον στα κρυφά τώρα το παιχνίδι του είναι φανερό και άφοβο είναι μες στο σπίτι μας, στο αυτοκίνητο μας, στο τηλέφωνό μας στο κρεβάτι μας, πλάι μας, πάνω, κάτω, οπουδήποτε και για οποιονδήποτε μα κυρίως μες στο μυαλό μας...Μην τολμήσουμε πότε να σκεφτούμε κάτι που θα έβλαπτε τους προστατεύόμενους του και κατ' επέκταση τους δημιουργούς του γιατί να είμαστε σίγουροι ότι και η παραμικρή απόκλιση μας από το κοπάδι θα μας βάλει στὸ στόχαστρο και η ελάχιστη διαφορετικότητα πρέπει να εξοντωθεί και να αφομοιωθεί. Είναι λίγο τραγελαφικό αλλά τα όσα συμβαίνουν σήμερα περιγράφονται σαν προφητικά στο βιβλίο του Τ. Όργουελ 1984 και είναι πράγματι πολύ τρομακτικά αλλά σήμερα η εξουσία με τα ΜΜΕ τα πλασάρουν ως ψυχαγωγικά κάνοντας τον κόσμο να τα βλέπει σαν κάτι το διασκεδαστικά προετοιμάζοντας τον ταυτόχρονα για το τι θα συνάντησε στο μέλλον χωρίς να φέρει την παραμικρή αντίρρηση αφού θα τα έχει ζήσει (μέσω της τηλεόρασης και κάπως διαφορετικά βέβαια) και θα είναι κάτι που θα περιμένει ως φυσιολογικό...

**ΟΤΑΝ ΟΛΟΙ ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΟΙ
ΒΡΕΘΟΥΝ ΜΕ ΕΛΠΙΔΕΣ ΓΕΜΙΣΜΕΝΟΙ
ΤΟΤΕ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΑΥΤΟ ΘΑ ΓΙΝΕΙ
ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΤΡΟΜΕΡΟΣ (1984 ΠΑΡΑ ΚΑΤΙ)**

STRESS

**ΠΡΟΣΟΧΗ !!! Ο ΜΕΓΑΛΟΣ
ΑΔΕΛΦΟΣ ΜΑΣ ΒΛΕΠΕ!!!!**

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΔΗΜ(Ι)ΟΥ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

...Και έρχεται π ο στιγμή που ο δήμος και τοπικοί άρχοντες καλούνται να δικαιολογήσουν τα λεφτά που τρωνε και σύγχρονως την ύπαρξη τους.

Ετσι στην ερώτηση "που πάγαν τα λεφτά;" υπάρχει η γνωστή απάντηση "μα γίναν έργα!!!!" Ας ρίξουμε ομως μια ματιά στα έργα του δήμου και την μεγάλη αξία που έχουν αυτά για την πόλη μας καθώς και την αναγκαιότητα που υπάρχει για να γίνουν.

Ο δήμος και τα τσιράκια του, εργολάβοι, μποχανικοί κ.τ.λ τα τελευταία 10 χρόνια έχουν γκρεμίσει όλα τα παλιά σπίτια του Αγρινίου (όπου αυτά ήταν που έδιναν λίγη ομορφιά στην πόλη μας) καθώς και κάθε δέντρο που έμπαινε εμπόδιο στον δρόμο τους για να τα αντικαταστήσουν με τεράστιους τσιμεντένιους όγκους, κάνοντας το Αγρίνιο ακόμα μια τσιμεντούπολη

Το πιο αξιέπαινο έργο του όμως ήταν αυτό που έγινε στο δάσος των Α. Χριστόφορου, αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά την πλιθιότητα τους.

Στο μοναδικό δάσος μέσα στο Αγρίνιο και παρόλα τα ίσα έχει περάσει (φωτιές, κόψιμο δέντρων, κτίσιμο σπιτιών μέσα σε αυτό κ.τ.λ.) στα οποία είχε τα μάτια του κλειστά, πρόσθεσε ένα άλλο ένα πετραδάκι για την καταστροφή του.

Πραγματικά αυτό που είδαμε μας άφησε σε άναυδους και μας επιβεβίωσε για άλλη μια φορά την παράνοια μέσα στην οποία ζούμε..

Ξήλωμα του φυσικού πρασίνου και αντικατάστασή του με τεχνητό!!!

Δηλαδή σε κάποια έκταση των δάσους, χωρίς να υπάρχει κάποιος λόγος κόψανε δέντρα, σκάψαν, αφαίρεσαν χώμα και το φυσικό πράσινο, και στη θέ-

ση τους μπό-
καν τεράστιοι
τοίχοι, στρώ-
σαν τσιμέντο,
Βάλαν πα-
γκάκια, κο-
λώνες φύτε-
ψων και κά-
μποσα δέ-
ντρα...και να
που πήγαν τα
λεφτά....

Η δικαιολογία τους για αστή την ανε-
πανόρθωτη φθορά του δάσους πήταν ότι
με τις βροχές υπήρχαν κατολισθήσεις
(πράγμα που δεν συνέβη ποτέ) και έτσι
αφαιρέθηκαν τόνοι κώματος φτιάχνο-
ντας στη θέση τους τσιμεντένια φράγ-
ματα και έκωψαν όλα τα δέντρα που
υπήρχαν στην περιοχή.

Στη συνέ-
χεια, δεν τους
άρεσε αι-
σθητικά το
μονοπάτι που
υπήρχε περ-
νώντας μέ-
σα από το
δάσος(δίπλα
στο υδρα-
γωγε(ο) και

το έστρωσαν με τσιμέντο το οποίο ούτε
αυτό τους ευχαρίστησε και τελικά τελει-
ώνοντας την καταστροφική τους μανία
στρώσαν το δρόμο με άσφαλτο.

Υ. Γ. Δήμαρχοι, τοπικοί άρχοντες,
εργολάβοι και μπχανιοί ούτως· ή)
άλλως τρώτε που τρώτε τα λεφτά
κάντε το χωρίς να κάνετε...

ΜΑΛΑΚΙΕΣ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΜΙΑ ...ΜΠΑΤΣΟΚΡΑΤΙΑ

Η ζωή ενός αστυνομικού και η ζωή ενός πολίτη είναι διαφορετική;

Όπως φαίνονται τα πράγματα μάλλον ναι. Μπορούμε να συγκρίνουμε το πρόσφατο πε-
ριστατικό του Κώστα Πάσσαρη που σκότωσε δύο αστυνομικούς και τραυμάτισε άλλον
ένα.

Όπως είχε πει και ο ίδιος θα έπαιρνε εκδίκηση για τον άδικο χαρμό του φίλου του από:
τους μπάτσους στην Πλατεία Βάθης. Όταν τόσα χρόνια οι μπάτσοι προκλητικά σκοτώ-
νουν αθώους λέγοντας την γνωστή γελοία δικαιολογία ότι το όπλο εκπυρεσκρότησε
αφίνοντας νεκρούς κατά βάση παιδιά.

Γι' αυτούς τους νεκρούς που είναι πάρα πολλοί και οι ένοχοι γνωστοί, οι δολοφόνοι
με στολή. Γι' αυτούς δεν στεναχωρίθηκε κανένας, δεν παραπονέθηκε κανένας, δεν αντέ-
δρασε κανένας....Γιατί; Γιατί οι δολοφόνοι είναι αστυνομικοί και κανόντας το καθηκόν
τους με ζήλο για να διασώσουν την περιουσία του κάθε ευπόληπτου πολίτη. Χρησιμοποιούν
τα όπλα μόνο για εκφοβισμό και για κακή τους τύχη το όπλο εκπυρεσκρούτεί ή εκστρα-
στρακίζεται π σφαίρα που βρίσκει πάντα σε ανθρώπινο σώμα κυρίως μεταναστών ή ευ-

άλωτων ανθρώπων.

Τη στιγμή που τραβάνε την σκανδάλο δεν σκέφτονται τίποτα, ούτε την οικογένεια, ούτε τους ανθρώπους που θα αφήσει πίσω του το θύμα τους και πάνω από όλα την ίδια την ζωήν ενός ανθρώπου [σκέφτείτε τι οξεία έχει η ζωή]. Το μόνο που σκέφτονται αυτά τα γουρούνια είναι πως θα κάνουν το καθήκον τους εις βάρος άλλων και να δικαιολογήσουν μισθό και βαθμό προς τα αφεντικά τους. Η ζωή μης για αυτούς δεν έχει καμία σημασία, μας σκοτώνουν εξηπρεπώντας τα συμφέροντά τους.

Οι οικογένειες των νεκρών μπάτσων καταδικάζουν αυτούς τους ψυχικά τρελούς όπως τους ονομάζουν, που σκοτώνουν τους δικούς τους ανθρώπους και ζητούν να απονεμηθεί στα σάπια δικαιούσην τους. Άλλα αυτά πού τα λένε αυτοί είναι κάποιοι που το 2000 όταν αστυνομικοί σκότωσαν στη Θεσσαλονίκη τον 17χρονο Ρωσοπόντιο με το πρόσωχημα ότι ήταν ύποπτος για κλοπή και στη συνέχεια το γνωστό παραμύθι για εκπυρσοκρότηση όπλου. Στο δικαστήριο μερικοί συμπαραστάθηκαν στο γυμνούγι με στόλη αιμορώντας ακόμα και την οικογένεια του και τους φίλους του. Ακόμα αποθέωσαν τον δολοφόνο με ζητωκραυγές για την αθώωσή του.

Ας αναφερθούμε όμως και λίγο στα Μέσα Μαζικής Εξαπάτησης προς όταν οι μπάτσοι σκοτώνουν αθώους το Βουλώνιον και μιλάνε για δήθεν λάθος και κακές στιγμές με ολιγόλεπτη αναφορά. Όταν όμως σκοτώνονται μπάτσοι αφιερώνουν ολόκληρα δελτία ειδήσεων με συνεντεύξεις από συγγενείς των γυμνούγιων, ζητώντας την εφαρμογή των νόμων και της δικαιούσης πάνω στους «δολοφόνους». Ανοίγοντας διάφορα παράμυρα των καναλιών για να ανεβεί η τηλεθέαση πρόκαλώντας τις πεθαμένες αισθήσεις των μικροστών.

Όμως οι ρόλοι αντιστρέφονται τώρα, οι μπάτσοι είναι τα θύματα και οι παλίτες οι θύτες. Να λοιπόν που μάρα μέρα ο φυλακισμένος βγαίνει από την φυλακή. Ο εγκλεισμός του μέσα σε αυτή σίγουρα τον έχει έκνευψισε, κανένας λογικός άνθρωπος δεν θα πήθελε να ζήσει μαζί με ανθρώπους που το σύστημα των φυλακών τους κάνει εσκεμμένα βίαιους, αγχωτικούς και λυσσασμένους. Ούτως ή άλλως το πρόσωπο του Κώστα Πάσσαρη πριν δύο χρόνια μιλούσε, και ίσως άλλοι να είχαμε το ίδιο πρόσωπο αν ο καλυτερός μας φίλος δολοφονούνταν.

Η φυλακή λοιπόν δεν προστατεύει τους καλούς από τους κακούς πολίτες αλλά κατασκευάζει έξω στην κοινωνία ανθρώπους με το στίγμα του εγκληματία και που να μην έγινε εκεί. Το ότι υπάρχουν φυλακές μπορεί μερικοί να αισθάνονται ασφαλείς, αλλά δεν έχει να κάνει με επιθυμία για ασφάλεια αλλά για εκδίκηση.

**ΔΗΜΙΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ
ΔΗΜΙΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ
ΔΗΜΙΟΙ ΕΥΥΠΟΛΗΠΤΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ
ΕΚΔΙΚΗΣΗ**

Υ.Γ. ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ, ΣΕ ΚΑΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ, Η ΗΡΩΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ Η ΑΞΙΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΣΣΑΡΗ. ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΔΕΙΞΕΙ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΟΙ ΜΗ ΧΑΝΙΣΜΟΙ ΠΟΥ Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΚΑΙ Η ΙΔΙΑ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΡΟΑΓΕΙ ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΡΑΓΕΙ

Kai eivai συγκέντρωσης κάποιες αντισ φόρες
αυτές

Που παί παράβλη μεταγραφή
φέρνει γεφυριά παντα εου συγκέντρωσης
και συγκέντρωσης

παλαιών σχαλητήν εου

αναπαύσεων
και

ζεύδευσηών ήταν

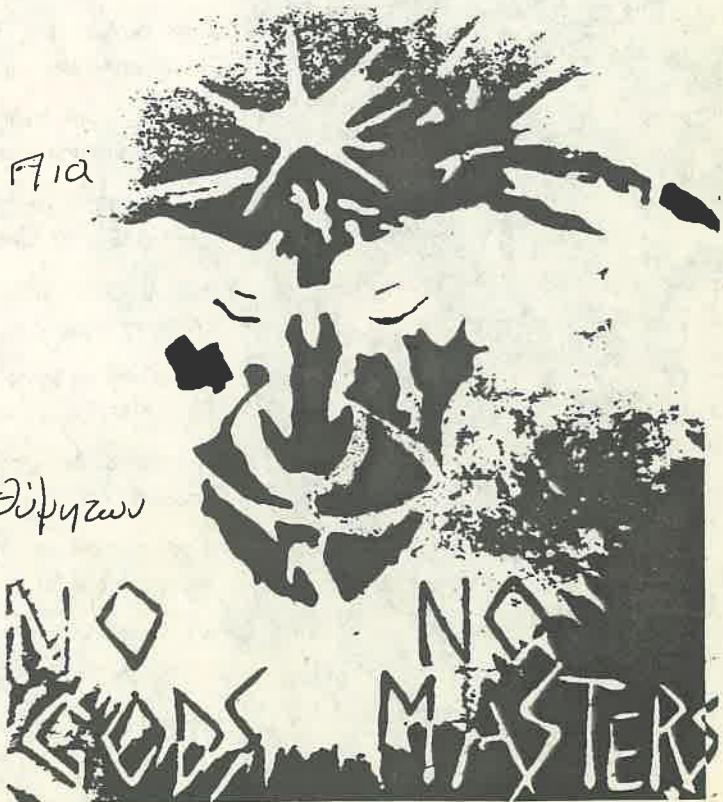
αρχαγερού

και

μαρτυρίζων

ανθρώπων

τα το γιώγο...

ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ:

ΚΑΛΒΟΥ 6

Κ.Κ.Π. ΑΓΡΙΝΙΟ Τ.Κ. 30 100

Φυλή του Άβελ, κοιμήσου, πιες και φάγε
Ο Θεός μ' ευμένεια σου καμογελά .

Φυλή του Κάιν, μες το βούρκο σου
Έρπε κι άθλια πέθαινε .

Φυλή του Άβελ , η θυσία σου
Κολακεύει τη μύτη των Σεραφείμ!

Φυλή του Κάιν,το μαρτύριό σου
Θα 'χει ποτέ τελειωμα,ο;

Φυλή του Άβελ, πις σπορές σου φρόντιζε
Και το κοπάδι σου ν' αυξάνεται και να πληθαίνει

Φυλή του Κάιν,τα σωθικά σου
Ουρλιάζουν απ' την πείνα σαν γέρου σκύλου

Φυλή του Άβελ, ζέστανε την κοιλιά σου
Στην προγονική σου εατία

Φυλή του Κάιν, μες στη σπολιά σου
Τρέμε απ' το κρύο, φτωχό τσακάλι!

Φυλή του Άβελ, αγάπα και πληθύνουσι!
Το χρυσάφι σου κι αυτό γεννάει.

Φυλή του Κάιν, καρδιά που πυρπολείται,
Προφυλάζουν απ' αιτές τις άπλοστες ορέζεις.

Φυλή του Άβελ, μεγαλώνεις και νέμεσαι
Σαν τους κοριούς τις σανιδίες!

Φυλή του Κάιν πάνω στις σάδιες στράτες
Σέρνε τους δικούς σου στις αγωγίες.

Αι Φυλή του Άβελ, το κουφάρι σου
Θα λιπάνει τη μυρωμένη γη!

Φυλή του Κάιν, το έργο σου
Ατέλειωτο έμεινε!

Φυλή του Άβελ, να η ντροπή σου:
Το σίδερο νικήθηκε απ' το παλούκι!

Φυλή του Κάιν, ανέβα στον ουρανό
Και ρίξε στη γη το θεό!]